

Sygn. akt II Cz 397/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Irena Dobosiewicz

Sędziowie SO Janusz Kasnowski

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2014 roku. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie 2 (drugim) wyroku Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Nakle nad Notecią z dnia 24 marca 2014 roku, sygn. akt V C 5/13

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nie obciążyć powódki kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 397/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 marca 2014 r. zawartym w punkcie 2 wyroku Sąd Rejonowy w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Nakle nad Notecią w sprawie z powództwa S. K. przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę – na podstawie art. 98 k.p.c. – zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (sygn. V C 5/13).

Zażalenie na postanowienie złożyła powódka i domagała się jego zmiany poprzez zasądzenie na jej rzecz kwoty 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji. Jednocześnie wносиła o przyznanie jej kosztów postępowania zażaleniowego. Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego zarzuciła naruszenie art. 102 k.p.c. i art. 103 k.p.c. W ocenie skarżącej pozwany przyczynił się do powstania kosztów postępowania poprzez swoją małą aktywność, brak dobrej woli oraz niesumienne i lekceważące zachowanie. Jednocześnie wskazała na trudną sytuację materialną i osobistą małoletniej powódki oraz jej subiektywne przekonanie o zasadności swojego roszczenia.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wnosił o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Na mocy art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych, sąd może zasądzić od strony przegranej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Zgodnie ze stanowiskiem utrwalonym w judykaturze, hipoteza przywołanego przepisu odwołująca się do występowania „przypadków szczególnie uzasadnionych” pozostawia sądowi orzekającemu swobodę oceny, czy fakty związane z przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji życiowej strony stanowią podstawę do nieobciążania jej kosztami procesu. Do pierwszych zaliczane są sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenia dla strony, subiektywne przekonanie strony o zasadności roszczeń. Drugie natomiast wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony, z tym zastrzeżeniem, że niewystarczające jest powoływanie się jedynie na trudną sytuację majątkową. Całokształt okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie tego przepisu powinny być ocenione z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego.

W ocenie Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie uzasadnione było zastosowanie art. 102 k.p.c. Przemawia za tym zarówno sytuacja materialna i osobista powódki – jest ona osobą małoletnią pozostającą na utrzymaniu rodziców, których miesięczne dochody wynoszą zaledwie 750 zł, jak również charakter sprawy. Wskazać bowiem należy, że powództwa o zadośćuczynienie cechują się dużym subiektywizmem przy określaniu wysokości doznanej krzywdy. Określenie odpowiedniej kwoty rekompensującej szkodę jest w znacznym stopniu uzależnione od ustaleń poczynionych w toku postępowania sądowego. Tym samym Sąd Okręgowy dał wiarę twierdzeniom skarżącej, że w jej przekonaniu żądanie zapłaty kwoty 1.600 zł w realiach rozpoznawanej sprawy mogło być przez Sąd uwzględnione.

W tym stanie rzeczy, wobec przyjęcia, że w niniejszej sprawie wystąpił szczególnie uzasadniony przypadek, rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji oparte o regułę odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.) było nieprawidłowe i podlegało zmianie zgodnie z punktem 1 postanowienia Sądu Okręgowego (art. 386 § 1 k.p.c.).

Jednocześnie Sąd Odwoławczy nie dopatrył się żadnych nieprawidłowości w zachowaniu pozwanego. Powódka nie może czynić stronie przeciwnej zarzutu, że ta nie podjęła odpowiedniej aktywności w toczącym się postępowaniu, albowiem ewentualne konsekwencje procesowe takiego zachowania czy zaniechania obciążałyby wyłącznie tę stronę.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).